

LERKNIF, m. 2. pl. — *kni/var*. Verktyg, hvarmed krukmakare skafva leran, för att rena den ifrån sten.

LERKOJA, f. 1. Koj, byggd af ler och lång-halm.

LERKRAN, m. 2. Se *Lerqvarn*.

LERKRUKA, f. 1. Kruka, gjord af kruk-makarlera.

LERKÄRL, n. 3. Käril af kruk-makarlera.

LERLAKE, m. 2. pl. — *lakar*. Lake, som vistas på djupet i sjön.

LERMARGEL, m. sing. Kalkhaltig lera.

LERMYLLA, f. sing. Jordmån, ungefär till hälften bestående af lera, till hälften af sand eller lösare jord.

LERPIPA, f. 1. Tobakspipa, gjord af piplera (hvit botus).

LERPOTTA, f. 1. Potta af kruk-makarlera.

LERQVARN, f. 2. Maskin, hvarmed vid tegelbruk lermassan genomarbetas med sand.

LERSKIFFER, m. sing. Kiselryd lerjord, som bildar berg och hållar af svart färg, låter klyfva sig i skifvor, och brukas till taktäckning, räknetaflor, m. m.

LERSKRÄLLE, n. 4. Sprucket lerkäril.

LERSKÖL, m. 2. (geol.) Tunnt lager af lera mellan bergarter och gångar.

LEDSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) Rappa med lerbruk.

LERTRÅD, m. 2. Messingstråd, hvarmed färdigsvarfjade kruk-makararbeten skiljas ifrån skifvan.

LERTÄGT, f. 3. 1) Uptagande af ler ur jorden, till hvarjehanda behof. — 2) Rättighet dertill.

LERVÄGG, f. 2. Vägg af ler och lång-halm.

LERVÄLLING, m. 2. 1) Ler, upplöst af vatten. — 2) Djup smuts på leriga vägar, liknande tjock välling.

LETA, v. n. 1. Söka, för att finna. *Man har l-t öfverallt, utan att finna det förlorade. L. efter*, söka efter, t. ex.: *l. efter någon; l. efter ord*, söka efter ord att uttrycka sina tankar; *l. efter sanningen*, forska efter den. *L. fram, upp, ut*, se *Framleta*, &c. — *Letande*, n. 4. o. *Letning*, f. 2.

LETARE, m. 3. En, som letar.

LETARGI, letarschif, f. 3. (från grek.) Sömn-sjuka; dvala, försöfnig. [Léth —.]

LETARGISK, letarschissk, a. 2. Sömn-sjuk; försöfnad.

LETBLOMSTER, n. 3. Se *Färggräs*, 2.

LETTERJERN, lät't'r-jär'n, n. 3. (myntv.) Tvenne med refflor försedda jern, hvaremellan mynten rullas vid lettringen.

LETTERMASKIN, lät't'r-masch'ín, m. 3. (tekn.) Ett slags maskin, hvori lettertrissorna insätts vid gravering af mönstren på valsarna för kattungtryknings-maskiner. [— machin, — maschin.]

LETTERTRISSA, f. 1. (tekn.) Hvardera af de små trissor, medelst hvilka vid svarfning godsets yta prydes med åtskilliga intryck.

LETTERVERK, n. 3. (myntv.) Ett slags egen apparat, som användes, för att lettra mynt.

LETTRA, lät'tra, v. a. 1. 1) (myntv.) Anbringa krusad rand på mynt. — 2) Vid svarfning pryda godsets yta med åtskilliga intryck. — *Lettring*, f. 2.

LEUTERATION, lötteratschón, f. 3. (jur.) Den åtgärd, hvarigenom efter lag ådömdt straff af domstolen förmildras.

LEUTERERA, lötterera, v. a. 1. (lagt.) Förmildra ådömdt straff. — *Leuterering*, f. 2.

LEVANTEN, levánt'n, m. sing. def. (ital. *Levante*, uppgången, öster) Östra kusten af Medelhafvet.

LEVANTIN, --ín, m. o. n. 3. Ett slags sidentyg, ursprungl. kommet ifrån Levanten.

LEVANTISK, a. 2. Som tillhör, har afseende på, kommen ifrån Levanten.

LEVERANS, --ånngs, m. 3. 1) Aflemning, förskaftande af varor eller hvarjehanda förnödenheter på viss bestämd tid och till visst betingadt pris. — 2) Hvad som levereras. *En stor l.* [Lefv —.]

LEVERANSHANDEL, --rånngshánd'l, m. sing. Så beskaffad handel, då varan först sednare, på viss utsatt tid, skall levereras. [Lefv —.]

LEVERANT, --ánt, m. 3. eller

LEVERANTÖR, --anntö'r, m. 3. En, som emot visst betingadt pris åtager sig leveranser. [Lefv —.]

LEVERERA, v. a. 1. Lemna, aflemna. *L. varor, en beställning. L. säd. L. batalj*, hålla b. *L. ín, út*, se *Inlevera. Utleverera. — Levererande*, n. 4. [Lefv —.]

LEVERERING, f. 2. 1) Aflemning. — 2) Se *Leverans*, 2. [Lefv —.]

LEVERERINGSBEVIS, n. 3. Bevis, att något blifvit levererad. [Lefv —.]

LEVERERINGSTID, m. 3. Tiden, då något bör levereras eller blifvit levererad.

LEVIATAN, --åtann, m. sing. (hebr.) Krokodil.

LEVIT, -í't, m. 3. 1) (hos de fornda Judarna) Benämning på medlemmarna utaf Levi stam, hvilka förrättade gudstjensten. — 2) (i katolska kyrkan) En prests biträde vid gudstjenstens förrättande.

LEVITISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på Leviterna.

LEVKOJA, lè'vkká'ja, f. 1. (grek. *Leukoion*, hvit violblomma) En bekant trädgårdsväxt med ganska angenäm lukt. *Cheiranthus incanus*. [Löfkoja.]

LEXA, f. 1. (lat. *Lectio*) 1) Visst stycke i en bok, som en lärare gifver lärjungen att inläsa. *Gifva någon en l. Höra en l. i katekesen. Läsa öfver, läsa upp, kunna sin l.* — 2) (fig. sam.) Förmaning, tillrättavisning, bannor, skrupens. *Jag gaf honom en dugtig l. Han har fått en dugtig l.* [Läxa.]

LEXA, v. a. 1. (sam.) *L. upp*, tillrättavisa, gifva bannor. — *Syn*. Skrupens, Skola upp, Hundfila, Gifva på mopsen. [Läxa.]

LEXIKALISK, a. 2. Som har formen af ordbok. *L. uppställning*. [Lexic —.]

LEXIKOGRAF, läxikágraf, m. 3. Ordbokskrifvare. [Lexicograph.]

LEXIKOGRAFI, läxikágraf'i, f. 3. Ordbokskrifning. [Lexicographi.]

LEXIKOGRAFISK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på ordbokskrifning. [Lexicographisk.]

LEXIKON, lè'xikánn, n. pl. *lexika*. (lat. *Lexicon*) Ordbok.

LEYDNERFLASKA, f. 1. Se *Laddflaska*.

LEZETT, lesá'tt, m. 3. Ett slags bakelse.

L'HOMBRE, se *Lomber*.

LIA, se *Lie*.

LIAN, -án, f. 3. Benämning på åtskilliga amerikanska slingväxter.

LIBATION, --tschón, f. 3. (lat. *Libatio*) Drickoffer.